

Loven med Hensyn til Fjans en videre Udstrækning, og jeg vilde gerne tillade mig at berøre et Forhold, som i høj Grad ligger mig paa Hjerte, og som jeg ikke kommer til at omtale senere, da den egentlige Jagtlov ikke vil naa her ned i denne Samling efter alt, hvad der siges. — For det første, hvad nu Titlen angaar, saa forekommer det mig, at den ser lidt venligere, fredeligere og kærligere ud, end selve Forslaget i Birteligheden er. For den Fredning af Søfuglene, som her er Tale om, er i Birteligheden en Fredning af de Mordergruber, hvori man vil lokke dem ind. Jeg kunde tænke mig, at Folk, der vare meget dyrevenlige stemte, blot ved at se Lovforslagets Titel havde tænkt sig noget ganske andet ved det end det, der nu viser sig at være dets Indhold, men dernæst staar der: „om Fredning af Søfugle.“ og det forekommer mig ikke at være ganske logisk. Der staar jo nemlig i Loven, at Jagt overhovedet paa den Del af Soterritoriet skal ikke være tilladt, men denne Jagt vil jo kunne rettes imod andre Dyr end netop imod Søfugle. Det kunde dog vel f. Eks. være et Spørgsmaal, om der ikke viste sig Sælhundede i disse Egne, og det er dog vistnok Lovforslagets Hensigt, at Sælhundede ikke maa jages paa det samme Stykke af Soterritoriet. Endtønt jeg har lagt Mærke til, at i Lovsproget bruges de naturhistoriske Benævnelser paa en temmelig forstellig Maade fra den, man ellers er vant til — vi have nemlig nylig hørt om, hvorledes Begrebet Fisk her udvidedes til at omfatte en Mængde Dyr, som Zoologerne i det mindste ikke henhøre til Fiskene —, saa vilde jeg dog ikke tro, at det var muligt at henhøre Sælhundene til Fuglene, og altsaa vil jeg foreslaa, at Lovens Titel ikke kommer til at hedde: „Forslag til Lov om Fredning af Søfugle omkring Fjans“, men hellere „Forslag til Lov om Indstrækning af Jagtretten paa en Del af Soterritoriet omkring Fjans“ eller lignende. — Hvad nu selve Lovforslagets Indhold angaar, saa vil jeg spørge, om ikke dette Udtryk „det skal fremtidig være forbudt at drive Jagt fra Stranden eller i Baad“ ikke skulde udvides en lille Smule, og om det er muligt ved „Baade“ at forstaa ogsaa større Fartøjer. Det maa dog ganske sikkert være Meningen, at man heller ikke fra større Fartøjer, som tilfældig passere denne Del af Soterritoriet, maa skyde, og altsaa vil jeg spørge den ærede Forslagsstiller, om det ikke vilde være korrektere, om der stod „fra Stranden eller i Baad eller fra Fartøj“, eller noget lignende. — Men saa endelig er der et lille Punkt — ja, der er et Par smaa Punkter

endnu, og det vigtigste kommer jeg nu til; det er denne Beteegnelse af Afstanden, hvori Soterritoriet lukkes for Jagten. Det forekommer mig at være uklart, om man skal tænke sig dette Stykke afgrænset paa den Maade, at Fuglekøjernes danne Midtpunktet inden for en Halvkreds, hvis Radius ere en halv Mil, eller om det er at forstaa saaledes, at man skal tænke sig et Stykke af Kyster afgrænset til begge Sider, en halv Mil baade mod Nord og mod Syd fra det Sted, hvor Fuglekøjerne ligge, og saa videre en halv Mil ud, saa at man altsaa faar et rektangulært Stykke af Soterritoriet, som bliver afgrænset, og hvor der nægtes Tilladelse til Jagt. Det var et Punkt, jeg gerne vilde have oplyst; det forekommer mig, at saaledes som Ordene staa, vilde de kunne tydes baade i den ene og den anden Retning. Jeg vil derfor atter spørge, om det ikke vilde være rigtigt ogsaa at foretage en lille Forandring med disse Ord. Endelig er der en lille sproglig Ting. Det er det næstsidste Ord. Der staar: „de paa Den værende eller kommende Fuglekøjer“. Jeg tror ikke, det er ganske korrekt udtrykt. Jeg tror, man kan tale om kommende Tider, kommende Dage, men jeg tror ikke, man godt — uden maaste i det ganske dagligdags Sprog — kan tale om kommende Fuglekøjer. Jeg tror snarere, at der burde staa: „Dens Fuglekøjer, baade de nuværende og de, som i Fremtiden maatte blive anlagte“.

Saa har jeg endnu tilbage et Punkt, som staar i Forbindelse med et større Spørgsmaal, som vil komme til Forhandling, haaber jeg, naar den store Jagtlov en Gang kommer her ned fra Landstinget, men at jeg tillader mig at drage denne Sag frem her, beror paa, at der er opstaaet den Tanke hos mig, om man ikke strafs, da en saa stor Del af Fjans Soterritorium skal fredes — jeg hører, at der er 4 Fuglekøjer, som der skal tages Hensyn til, og hvad der er i Nærheden af dem, skal altsaa fredes — kunde benytte Lejligheden til overhovedet at gøre Fjans til et Fristed for Fuglene, naar man undtager disse omtalte Mordergruber for en ganske enkelt Art af Fugle, nemlig Wenderne; jeg tror nemlig, at Forholdene ere saadanne, at det kun bliver Wenderne og ikke andre, som ville blive lokkede ind til disse farlige Steder. Men Udgangspunktet for den Betragtning, jeg her kommer til at anfille, er det, at der utvivlsomt er en særlig Tilbagegang med Hensyn til vor hele Fugle verden. Det er noget, som man ikke kan lukke Øjnene for, hverken i vort Land eller i adskillige andre europæiske Lande, at den vilde Fugle verden aftager med rivende Hur-